

İSA MESİH TANRI'DIR.

"Tanrı kimdir?" ve "Tanrı kendisini nasıl göstermiştir?" konulu bir panelde farklı inançlara mensup dini uzmanlara bu soru sorulduğunda her uzmandan farklı cevaplar gelecektir. Bazılarının cevabı diğerleriyle çelişecektir. Gerçeğin göreceli olmadığı varsayımından yola çıkarsak cevapların hepsinin doğru olamayacağını görürüz. Örneğin, eğer bir kişi "Tanrı kişiseldir" derken diğeri "Tanrı kişisel değildir" diyorsa, o zaman mutlaka bir kişi yanlıyordur. Tanrı'yı kim doğru bir şekilde açıklayabilir? Tanrı'yı tüm gerçekliği ile açıklayacak bir kişi varsa, o da Tanrı'nın Kendisi'dir.

Öyleyse panel katılımcılarından birisi kalkıp kendisinin Tanrı olduğunu ilan ederse ve "YOL, GERÇEK ve YAŞAM BENİM!" derse ne olurdu?

Bu durumun değerlendirmesi zor değildir. Bu kişi, ya yücelik hayaline kapılmış bir deli, ya hayatının yalanını atan bir yalancı, ya da Tanrı'nın Kendisi'dir.

Mesih İsa'nın Kendisi için ileri sürdüğü iddia da bunun aynısıdır. Mesih İsa'nın sadece iyi ahlâklı veya iyi bir öğretmen olduğunu söylemek söz konusu bile olamaz. İyi ahlâklı bir kişi isteyerek veya istemeyerek yalan söylemez, özellikle de Tanrı olduğunu ileri sürmez.

İyi ahlâklı bir kişi kendisini iman ve tapınma aracı yapmaz ve binlerce kişinin kendi adı uğruna, inançları için ölmelerine izin

vermez. Bu doğrularla yola çıkarak, Tanrı'yla ilgili gerçeği görebileceğimiz bazı yollara bakalım.

Bu kitabın yazarları Tanrı'nın kendisini çeşitli yollarla göstermiş olduğuna inanıyorlar. Bu yollar Tanrı'nın iki büyük esini olan Kutsal

Kitap ve İsa gerçekleri göz önüne alınarak açıkça görülebilir.

İlk olarak Kutsal Kitap'ı ele alalım: Diğer inançların kutsal kitaplarının aksine "Kutsal Kitap" Tanrı'nın Sözü olduğunu açıkça iddia ediyor. Mesih'in tanrısallığıyla ilgilenenlerin birçoğu Kutsal Kitap'm Tanrı tarafından esinlenmiş olduğunu kabul ederler. O halde biz de bu incelememizde Kutsal Kitap'ın tarihsel olarak güvenilir olduğunu, Tanrı'nın Sözü olduğunu ve Mesih'in Tanrı olup olmadığını anlamamızı sağlayacak bir kitap olduğunu varsayacağız.

Bu varsayımımızın neden bu kadar önemli olduğunu açıklarken, tarafsız olacağız. Mesih'in tanrısallığını reddeden dini grupların çoğu, Kutsal Kitap'tan bahsederken genellikle kendi "kutsal" yazılarını övüp Kutsal Kitap'ı aşağılıyorlar. Bu şekilde davranmakla, tutundukları dal olan Mesih İsa'nın öğretilerine ve ana tarihsel kaynağı Yeni Antlaşma'ya ters düşmüş veya onu reddetmiş oluyorlar. (Bir kişi Mesih İsa'nın öğretilerine önem vermiyorsa, Mesih İnanlısı olduğunu veya Mesih İncasına sempati duyduğunu iddia etmesi boşunadır).

Elç. İşl. 19:1-6 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. "Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler.

"Öyleyse neye dayanarak vaftiz* oldunuz?" diye sordu. "Yahya'nın öğretilerine dayanarak vaftiz olduk" dediler.

Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi."

Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.

Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.

Mesih İnanlısı olmayan tarihçiler

de itiraf etmeliler ki, tüm tarihsel belgelere uygulanan bilimsel ve tarihsel standartlara göre, Yeni Antlaşma'nın yüzde doksan dokuzu kanıtlanmıştır. Yeni Antlaşma'nın verdiği mesajın doğruluğunu tartışabilirsiniz fakat tarihsel gerçekliğini asla!

Kutsal Kitap, öğretiş konularında tek yetkinin kendisinde olduğunu iddia eder (2. Timoteos 3:16-17). Kutsal Kitap'ın içeriğine ters düşen tüm kitaplar, yazılar veya öğretişler Mesih İnanlılarınca reddedilmelidir. Kutsal Yazılar bu konuyu çok açık bir biçimde ifade ediyor. Yahuda şöyle yazmıştır: "Bu arada sizi, kutsallara ilk ve son kez emanet edilmiş olan iman uğrunda mücadeleye özendirmek üzere yazma gereğini duydum" (Yahuda 3). Kutsal Yazılar, Kutsal Kitap'a ekleme ve çıkarma yapılmasına izin vermiyor. Pavlus şöyle der: "...Biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona!" (Galatyahlar 1:8, bkz. Vahiy 22:19; Yasa'nın Tekrarı 4:2).

Diğer kaynaklar Kutsal Kitap'ta olduğu gibi tanrısal esinle ilgili iddialarda bulunuyorsa, bunlar Kutsal Kitap'ın ışığı altında değerlendirilmelidir.

Tanrı Kendisiyle çelişemez. O halde tanrısal esinden bahseden yazarlar veya öğretmenler, Kutsal Kitap'a ters düşmemelidir.

Eğer ters düşüyorlarsa Tanrı'nın esiniyle konuşmuyorlar anlamına gelir.

Burada söz konusu olan, Mesih'in tanrısallığına inanılması gerektiği veya anlaşılması gerektiği değil, Mesih'in tanrısallığının

Tanrı Sözü'nde öğretilip öğretilmediğidir. Başlangıçta bu düşünce insanın aklına uygun düşmese de, bu gerçek olmadığı anlamına gelmez. Evren, insan aklına ters düşen fakat gerçek olduğu bilinen şeylerle doludur (Yer çekimi, ışığın doğası...vb.). Kutsal Kitap, Tanrı'nın insan aklıyla kavranılamayacağını öğretir. Bu nedenle, tam olarak anlasak da anlamasak da Tanrı'nın Sözüne kulak vermeli, Tanrı'nın kendisini açıklamasına izin vermeliyiz.

Tanrı'nın kendisini İsa Mesih'te göstermesi esiniyle ilgili Kutsal

Yazı şöyle diyor:

"Tanrı, eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeyin mirasçısı olarak belirlediği ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. Oğul, Tanrı'nın yüceliğinin parıltısı ve O'nun varlığının Öz görünümüdür. Kudretli sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde uluTanrı'nın sağında oturdu".

İsa Mesih Tanrı'nın "yaşayan" Sözüdür. Mesih bize Baba'yı gösterir. İzleyicilerinden biri; "Bize Baba'yı göster" (Yuhanna 14:8) dediğinde İsa şöyle karşılık verdi: "Bunca zamandır sizinle birlikteyim, beni daha tanımadınız mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür" (ayet 9). Elçi Pavlus İsa'yı, "Görünmez Tanrı'nın görüntüsü" (Koloseliler 1:15) olarak nitelendirmiştir. O halde, bu kitapta da ele alınacağı gibi, İsa'ya bakmak ve O'nu dinlemek, Tanrı'ya bakmak veTanrı'yı dinlemekle aynıdır.

Eğer Mesih, Tanrı'nın insan şeklindeki görünümü ise, o zaman

O'nun sözleri dinlenmeli, O'na saygı gösterilmeli ve hatta O'na tapınılmalıdır. Bunun anlamı şudur: Galaksileri, samanyolunu ve tüm yıldızlar kümesini yaratan Tanrı, insan olup aramızda yaşadı, yeryüzünde yürüdü ve Kendi yaratmış olduğu insanlar tarafından öldürülmeye boyun eğdi. O'nun ölümü iyi bir adamın ölümünden çok daha öte bir ölümdü. O tüm zamanların en yüce kurbanı ve sınırsız sevginin göstergesiydi. Bu şartlar altında İsa'yı herhangi bir insan gibi algılamak, O'na hakaret sayılır. Bireyin, yaşamını Mesih'in öğretilerine göre yönlendirmemesi büyük bir kayıptır.

Öte yandan, eğer Mesih İsa Tanrı değil de Tanrı'nın yaratmış olduğu varlıklardan biri olsaydı, yaşamı, ölümü ve öğretilerine saygı duyulabilirdi. Fakat O'na Tanrı'nın Kendisi olarak tapınmak büyük bir hata olurdu. Tanrı'nın yerine konulan bir puttan başka birşey olmazdı. Kutsal Kitap, putperestlik konusunda taviz vermez. Tanrı kendi görkemini başkasına vermeyeceğini söyler.

Kendisinden başka bir ilahın veya ilahların olmayacağını söyler.

Ve sadece Tanrı'ya tapınmamız gerektiğini vurgular (Yasa'nın Tekrarı 6:13-14; Matta 4:10). İşte, İsa ya Tanrı'dır ya da Tanrı değildir. O'na yanlış bir şekilde inanmak da bir putperestlik şeklindedir.

Kişiler, geçmişte almış olduğu öğretilerden dolayı bu değerlendirmenin karmaşık olduğunu düşünebilir. Mesih'in tanrısallığından yana veya karşıtı olan tartışmalar yapılabilir. Eğer bir kişiye Tanrı'nın bir olduğu ve İsa'nın da yaratılan insanlardan biri olduğu öğretilmişse, ilk okuyuşta Kutsal Kitap'tan bu görüşü destekleyen ayetler bulması zor olmaz. Öte yandan, eğer bir kişiye Tanrı'nın Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un birleşimi olduğu ve Oğul'un bu eşitliğini

bırakıp İsa'nın kişiliğinde insan bedeni almış olduğu öğretilmişse, Kutsal Kitap'ta bu görüşü destekleyen ayetler bulunabilir. Burada önemli olan, hangi durumun en açık olduğunu bulmak değil, en iyi kanıtın hangi duruma ait olduğunu tespit etmek ve Kutsal Yazılar'ın gerçekte neyi öğrettiğini ortaya koymaktır.

İki farklı düşünceyi göz önünde tutarak, Mesih İsa'nın Tanrı olmadığı iddiasını kanıtlamak için örnek gösterilen ayetlere bakarak uygun bir cevap verebiliriz. İlerleyen bölümlerde, Kutsal Yazılar'da Tanrı için kullanılan adların ve niteliklerin tümünün İsa için de kullanılmış olduğunu göstereceğiz. İsa'ya tapınıldığını ve O'na dua edildiğini Kutsal Yazılar'dan gösterip karşıt görüşleri cevaplandıracağız.

Kilise tarihinde, Mesih İsa'nın tanrısallığına olan inancın, her zaman muhafazakâr doğru görüş olduğunu belgeleyeceğiz. Açıkçası her iki görüş doğru olamaz. Eğer bu durum, ciddiye alınmaz, tartışılmıyorsa çok daha kolay olurdu. Fakat buradaki konu, bu görüşlerden hangisinin doğru olduğu konusudur.

Mesih'in tanrısallığıyla ilgili ayetleri daha iyi anlamak için Tanrı'nın, Üçlülük'ün, Mesih İsa'nın kişiliğinin ve doğasının uygun tanımları önceden bilinmelidir:

1. Tanrı:

Kutsal Yazılar Tanrı'nın kişisel, akıllı, sevgi dolu, adil, sadık, sonsuz, yaratıcı ve insanla dinamik bir ilişkide bulunduğunu öğretir. Tanrı'nın nitelikleri iki grupta özetlenebilir: "Genel" nitelikler ve "ahlâki" nitelikler. "Tanrı (genel

nitelikleriyle) eşsiz, sonsuz, değişmez, herşeye gücü yeten, herşeyi bilen, her yerde olan, üçlülirliğe sahip bir ruh ve kişidir."

"Tanrı'nın kutsallığı, doğruluğu, sevgisi ve gerçeği O'nun ahlaki nitelikleridir." Mesih İnancı, Tanrı'nın evreni yönettiğini, tek egemen güç olduğunu ve Tanrı'nın Nasıralı İsa olarak beden alıp bu dünyada yaşadığını öğretir.

2. Üçlülirlik:

Tüm gerçeğin ve varlığın dışında sadece Tanrı Üçlülirliğe sahiptir. Tanrı'nın Üçlülirliğe sahip olduğunu söylemekle, O'nun KutsalYazılar'daki kişisel doğasını tanımlamış oluruz. Tanrı'nın Üçlülirlik kavramıyla Kendisini sonsuz olarak üç kişilikte (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) göstermiş olduğunu belirtmek istiyoruz.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, tek olanTanrı'nın ta Kendisidir.

Anlatmak istediğimiz şunlar DEĞİL:

BirTanrı ve üç ilah vardır.

BirTanrı ile üç isimli, üç özellikli bir kişi vardır.

BirTanrı ile üç kişiliğe ayrılmış olan bir kişi vardır.

Bir "aileye" ait olan üçTanrı vardır.

Varolan tekTanrı şizofreniktir.

Üçlülirliğin Kutsal Kitap'a dayalı öğretisi şöyle özetlenebilir:

Tek gerçek olan Tanrı Baba,

Oğul ve Kutsal Ruh'tan oluşur. Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın her üç özelliği de "Tanrı'nın Kendisi" olarak açıklanır. Baba, Tanrı olarak anılır (Galatyalılar 1:1; Titus 1:4; v.b.). Oğul veya Söz (logos) şu ayetlerde Tanrı olarak tanımlanır. Üçlülükteki teklik kavramı, Matta 28:19'da Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un bir 'isim' (Grekçe'de tekil şahıs) altında anılmasıyla net bir şekilde görülür.

Bu kitabın amacı Üçlülük öğretisini savunmak değildir. Bir kişi, Mesih'in tanrısallığına inanmışsa, Tanrı'nın Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak var olduğuna inanması sorun olmaz.

3. İsa Mesih :

“ İsa Mesih” hem bir isim, hem de bir unvandır.

"İsa" adı "Yeşua" ve "Yoşua" kökeninden gelir. Anlamı "Yehova-Kurtarıcı" veya "Rab kurtarır" demektir. "Mesih" unvanı da Grekçe "Messiah" kelimesinden gelir (veya İbranice "Maşiak" kelimesinden gelir). Mesih "meshedilmiş olan" demektir. Mesih unvanının kullanımında "kral" ve "kâhin" anlamları da yer alır. Bu unvan, Eski Antlaşma önbildirilerinde vaadedilen kral ve başkahinin İsa olduğunu gösterir.

Bunun da ötesinde İsa'nın insan doğasına ve tanrısal doğaya sahip olduğuna inanırız. Aynı şekilde İsa'nın tamamen Tanrı ve tamamen insan olduğuna inanırız.

Kutsal Kitap'ta İsa'nın hem Tanrı hem de insan oluşu şöyle açıklanır:

"Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir

hak saymadı. Ama yüceliğinden soyunarak kul özünü aldı ve insan benzeyişinde doğdu. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendisini alçalttı. Bunun için de Tanrı O'nu pekçok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı başışladı. Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında göktekiler, yerdekiler ve yer altındakilerin hepsi diz çöksun ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin".

Tanrı'nın, Üçlübirliğin ve İsa'nın bu tanımlarından sonra, Mesih'in tanrısallığıyla ilgili kutsal yazılardaki kanıtlara bakmaya başlamadan önce bir soruyu daha cevaplamaya çalışacağız.

Bizler gibi ölümlü olan insanlar, sonsuz olan Tanrı'yi nasıl anlayabilir? Doğru, iyilik, veya güzellik gibi soyut kavramları anlamamız oldukça zordur. Güzelliği güzel bir somut nesnede veya iyiliği iyi bir insanda görürüz. Peki, Tanrı'yı nasıl görüyoruz? Tanrı'nın kişilik Özelliklerini nasıl anlayabiliriz?

Tanrı, insanların anlayacağı bir şekilde, insan bedeni olarak, kendisini insanlara göstermesiyle anlaşılabilir. Beden almış olan bu kişi, Tanrı'nın sonsuzluğunu ve her yerde olma halini temsil etmese de, (bunun için zaman ve mekan uygun değildir), Tanrı'nın doğasını açıkça ifade edebilirdi.

Yeni Antlaşma'nın mesajı da budur. Pavlus, "Tanrı'nın tüm doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor" der. İnsanlar

sonsuz olan Tanrı'yı biraz olsun anlayabilsinler diye, Tanrı Sözü İsa,
insan olup aramızda yaşadı.

Tanrı'nın insan olmayı seçmesinin ikinci bir nedeni de, Tanrı ve insan arasındaki uçuruma köprü olmaktır. Eğer İsa sadece yaratılmış bir insan olsaydı, ölümlüyle ölümsüz, yaratıcıyla yaratılan, kutsal olanla kutsal olmayan şekilde tanımlayabileceğimiz Tanrı ile insan arasındaki büyük boşluk giderilemezdi. Tanrı'yı tanıya-bilmemiz için Tanrı'nın bize gelmesi şarttı. Yaratılanlar arasından hiçbir varlık Tanrı'yla insan arasındaki dev uçuruma köprü olamaz. Bu bir çamur parçasının heykeltraşı anlamasma ve onun seviyesine ulaşma isteğine benzer. Tanrı, içindeki sevgiden dolayı, ilk adımı atıp aramıza geldi ve herkesin O'nu tanıyabilmesi için gelebileceği bir yol açmak istedi.